

Stopa z ohně a ledu

Vřesové keříky se krčily pod zataženou oblohou. Jen tu a tam z nich vykoul skřítek a měřil si Olu nedůvěřivým pohledem. Dívka jim to nemohla mít za zlé. Vždyť mezi keříky klopýtala už celou věčnost. Nebylo divu, že skřítkům připadalo podezřelé, co tu ta holka vyvádí. A měla-li být upřímná, jí samotné začínala v hlavě vrtat stejná otázka. Protože i přes intenzivní pátrání nebylo po panu Lilienthalovi ani vidu ani slechu.

